

Zalaegerszegi Törvényszék,
mint másodfokú bíróság
Bf.204/2015/2. szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/1639-0/2015	
Érkezett: 2015 JÚN 04.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt [REDACTED] ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék, Zalaegerszeg 2015. május 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

V É G Z É S T :

A törvényszék az eljárást felfüggeszti és Alkotmánybírósági eljárást kezdeményez a Kúria 3/2013. Közigazgatási és Munkaügyi jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítása végett.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N O D K O L Á S :

A Zalaegerszegi Járásbíróság a 2015. február 19. napján kelt 5.B.336/2014/8-as számú ítéletével bűnösnek mondta ki [REDACTED] vádlottat 1 rb költségvetési csalás büntetében (Btk.396.§ (1) bekezdés a) pont és (3) bekezdés a) pontja) és 3 rb hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345.§).

Ezért öt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Egyéb járulékos kérdésekről is döntött.

A törvényszék a vádlott és a védő felmentésre irányuló fellebbezése folytán jár el másodfokon.

A törvényszék észlelte, hogy az ügy jelenleg felülbírálatra alkalmatlan, miután olyan előzetes kérdésben kell állást foglalnia az Alkotmánybíróságnak, mely lényegi kihatással van az ügy menetére.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint [REDACTED] 2008-2010-es években internetes ingóértékesítéssel foglalkozott, mely után a közterheket nem fizette meg, így SZJA, különadó és EHO adónemek tekintetében összesen 23.324.000 forint vagyoni hátrányt okozott a költségvetésnek.

Az elsőfokú ítélet – akár csak a vádirat és az igazságügyi könyvszakértői vélemény – a 2011. december 31. napjáig hatályos 1995. évi XCVII. (Száj) törvény 58.§ (8) bekezdésén alapul és nem az ingóértékesítésre vonatkozó kedvezőbb adójogi szabályokat, hanem az önálló tevékenységre vonatkozó vádlottra hátrányosabb adózási szabályokat alkalmazta, miután üzletszerű elkövetést állapítottak meg.

A vádlott mindvégig arra hivatkozott, hogy tudomása szerint az ingóértékesítés szabályai vonatkoztak az ő tevékenységére, sőt az igazságügyi könyvszakértő is alapszakvéleményében, ahol becsléssel állapította meg az adókötelezettséget azt a megállapítást tette, hogy sem ÁFA, sem SZJA adónemben **adóhiány nem állapítható meg** a vádlott magatartása következtében. A szakértő a Kúria 3/2013-as jogegységi határozatának a megszületése után (2013. november 13.) módosította a

szakvéleményét és SZJA, különadó és EHO adónemekben összesen 23.324.000 forint adóhiányt állapított meg a vádlott terhére a Kúria állásfoglalása alapján, mely szerint: A 2011. december 31. napjáig hatályos adójogi szabályozás szerint gazdasági tevékenység keretében folytatott ingóvagyon tárgy értékesítés **üzletszerű** és utána az adózónak akkor is az SZJA törvény 58.§ (8) bekezdésében foglaltak szerint kell – önálló tevékenységből származó jövedelem szabályai szerint – személyi jövedelemadót fizetni, ha az **ÁFA alanyaként való bejelentkezést elmulasztotta és így az ÁFA levonás joga nem nyílt meg.**

A jogegységi határozat ekként értelmezte a 2012. január 1. napi módosítás előtti SZJA törvény 58.§ (8) bekezdését, mely azonban az üzletszerű elkövetéshez egy speciális további feltételt támaszt, a harmadik mondatában, mely szerint: „E rendelkezés alkalmazásában **üzletszerű** az átruházás, ha ellenérték fejében történik és az ügylettel kapcsolatban a magánszemélynek az **általános forgalmi adó szabályszerűen bejelentkezett alanyaként adólevonási joga megnyílik.**”

A Kúria ezzel a tételes jog szövegéből egy kitélt teljes egészében figyelmen kívül hagyni rendelt a jogalkalmazók részére. A fenti jogegységi határozat meghozatalára azt követően került sor, hogy a Kúria két tanácsa ugyanebben a kérdésben eltérő álláspontot foglalt el. Maga a Legfőbb Ügyészség képviselője is a fenti jogegységi eljárásban adott indítványában az SZJA vonatkozásában az üzletszerű elkövetést nem tartotta megállapíthatónak abban az esetben, ha ingóvagyon tárgy rendszeres értékesítése esetén a magánszemély az általános forgalmi adó hatálya alá tartozó adózók nyilvántartásába nem jelentkezett be, vagy az általános forgalmi adóra vonatkozó szabályok szerint adólevonási nem nyílt meg. Ilyen esetben a magánszemély adókötelezettségére az SZJA törvény egyes külön adózó jövedelmekre vonatkozó 58.§ (1) és (7) bekezdését kell alkalmazni.

A törvényszék álláspontja szerint a Kúria fenti számú jogegységi határozata – mely a bíróságokra kötelező – sérti a az alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető jogbiztonság elvét és jogértelmezés helyett jogot alkot, amely sérti az alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott hatalommegosztás elvét.

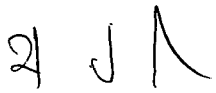
Nem vette továbbá figyelembe a jogalkotó szándékát sem, aki a 2012. január 1-jei SZJA módosítás kapcsán észlelte a fenti joghézagot és az SZJA törvény 8.§ és 3.§ 46. pontjának a beiktatásával egyértelműen rendezte a fenti joghézagot és a 9.§ beiktatásával az ingóvagyon tárgyak – nem egyéni vállalkozóként – történő értékesítésre 600.000 forint bevételig adómentes határt állapított meg.

A Kúria a módosítás előtti SZJA törvény 8.§-ában mutatkozó joghézagot nem volt jogosult jogértelmezéssel rendezni, hanem – ahogy ezt a jogalkotó észlelte – törvénymódosítással lehetett alkotmányosan szabályozni.

Ezen visszaható jogértelmezés lényegében visszaható jogalkotásnak is minősül, hisz a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező.

Fentieket észelve a törvényszék a Be.266.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az eljárást felfüggesztette, mivel ezen előzetes kérdés eldöntése lényegi kihatással van a cselekmény megítélésére.

Zalaegerszeg, 2015. május 29.

Dr. Rupa Melinda
a tanács elnöke

Dr. Németh Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Kovács Rita sk.
a tanács tagja.

